

[Thoft]

flytte dele af deres produktion til udlandet, for det er jo rent faktisk sådan, udlandslempelsen fungerer. Men det er altså heller ikke med.

Jeg har heller ikke set nogen regler, som kunne sikre, at udenlandske filialer i Danmark faktisk kommer til at betale skat af den indkomst, der er hentet i Danmark. Det er jo ikke alle virksomheder, der sådan som IBM, hvis jeg må nævne en enkelt virksomhed, er så – hvad skal jeg kalde det? – samfundsnyttige, i hvert fald i denne sammenhæng, at de rent faktisk betaler skat af det, de tjener. De fleste af de multinationale selskaber betaler jo ikke noget særligt i skat til den danske stat, men IBM er mig bekendt et af de få internationale eller multinationale selskaber, som rent faktisk betaler skat, og det skal de naturligvis roses for; det er da rart, at der faktisk findes sådanne virksomheder. Men sådan som reglerne er indrettet, er der ikke nogen som helst fornuftig grund, andet end måske en eller anden særlig veneration for det enkelte land, til at betale skat. Det er så simpelt at komme uden om beskatningen i Danmark, hvis man er en del af en international koncern, at man enten må have ualmindelig elendige rådgivere eller også et særligt samfundssind for at komme til at betale skat.

Jeg har, når det drejer sig om virksomheder med udenlandske filialer i Danmark, naturligvis kendskab til, at man kan beskatte disse efter, hvad en dansk virksomhed må forventes at kunne indtjene, og mig bekendt er det da også blevet brugt nogle ganske få gange over for små foretagender, hvor brugen nok har været ganske tvivlsom. Hver eneste gang man har forsøgt at tage fat på et af de store selskaber, er statskassen mig bekendt kommet til kort, fordi de store virksomheder har råd til at købe bedre juridisk assistance, end Skatteministeriet har.

Nu skal jeg ikke bruge mere af min taletid til at gennemgå flere af ministerens undladelsessynder, men der er bemærkelsesværdigt mange, og især synes jeg altså, det er betænkeligt og bekymrende, at hele udlandslempelsen slet ikke er taget med.

Jeg mener – hvis jeg skal prøve at konkludere for denne del af det – at man kan slippe rimelig godt om ved at tømme en virksomhed i Danmark uden at komme til at betale skat, og jeg føler mig slet ikke sikker på, at det er lykkedes effektivt at beskatte aktie-

avancer med dette forslag. Jeg forstår forslagene som Socialdemokratiets alibi – det er jo en del af skattereformen – og jeg har forstået på hr. Lykketoft, at han er vældig tilfreds med det, der her fremlægges. Jeg undrer mig over, at det ikke har været muligt for Socialdemokratiet at få mere med, men jeg bemærkede en enkelt ting, som jeg godt vil have lov til at gentage for at være helt sikker på, at jeg har forstået den rigtigt, nemlig at Socialdemokratiet er villigt til – eventuelt under et andet flertal, som måtte komme efter et valg – at stramme hele dette lovkompleks op. Det er ikke sådan – sådan har jeg da forstået det, og det beder jeg hr. Lykketoft om at bekræfte – at der med dette forlig vedrørende skatteflygtninge er truffet aftaler, som betyder, at Socialdemokratiet ikke senere vil være i stand til at stramme op på disse områder.

Hr. Skrumsager Skau udtrykte efter min mening meget præcist det, som er konklusionen på dette lovkompleks. Det slår feberen lidt ned, men det helbreder langtfra patienten, og det er jeg bange for at hr. Skrumsager Skau har utrolig meget ret i.

Om de enkelte lovforslag vil jeg godt sige, at nr. L 202 jo skaber en ensartet behandling af renteindtægter og renteudgifter, og at lovforslaget bruger meget energi på at vise, at urimelighederne i den bestående lovgivning rammer såvel tilflyttere som fraflyttere. Det ser jeg lidt som en vittighed fra skatteministerens side og måske et forsøg på at tilsløre forholdene i relation til ministerens eget bagland, for det, der er typisk, er jo, at tilflytterne er flygtninge uden formue, mens de, der flytter fra Danmark, hyppigt er folk med meget store formuer. Men skidt, pyt, det vigtigste er, at der nu sker fuld periodisering; det kan vi selvfølgelig støtte.

Nr. L 203, som begrænser varelager nedskrivningerne på lagre i udlandet og ophæver nedskrivningsretten i fraflytningsåret, synes jeg også er helt fint, men jeg kan ikke undlade at gøre opmærksom på, at jeg synes, det var på tide at få løst det problem, der også er i Danmark. Varelager nedskrivningerne, som kom til under anden verdenskrig, havde deres dengang helt specielle begrundelse, men den begrundelse er jo fjernet i og med, at anden verdenskrig er afsluttet for 41-42 år siden, og jeg synes, det var på tide, at anden verdenskrig også blev afsluttet for det danske erhvervsliv. Kunne vi da ikke få disse varela-